

WIJ **W**ILLEM **A**LEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van [datum], houdende aanwijzing van de strafbare feiten als bedoeld in artikel 77e, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht (Besluit aanwijzing Halt-feiten 2024)

Op de voordracht van Onze Minister voor Rechtsbescherming van (datum voordracht), directie Wetgeving en Juridische Zaken, nr. (kenmerk voordracht);

Gelet op artikel 77e, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van [datum], nr. ...);

Gezien het nader rapport van Onze Minister voor Rechtsbescherming van ([datum], nr. ...);

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder Halt-afdoening: een voorstel tot deelneming aan een project als bedoeld in artikel 77e, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 2

1. Een Halt-afdoening kan worden aangeboden indien:
 - a. een strafbaar feit van geringe ernst is begaan;
 - b. het strafbare feit eenvoudig is vast te stellen;
 - c. de verdachte het strafbare feit bekent; en
 - d. het strafbare feit en de verdachte zich lenen voor een pedagogische benadering.
2. Een Halt-afdoening kan ten hoogste twee keer worden aangeboden.
3. In afwijking van het tweede lid kan een Halt-afdoening niet een tweede keer worden aangeboden indien:
 - a. opnieuw een misdrijf is begaan en voor het eerdere misdrijf een Halt-afdoening is aangeboden; of
 - b. een overtreding als bedoeld in artikel 3, onderdeel n, is begaan.

Artikel 3

De strafbare feiten waarvoor een Halt-afdoening kan worden aangeboden door de opsporingsambtenaar zijn:

- a. de artikelen 139d, tweede lid, en 139e van het Wetboek van Strafrecht;
- b. artikel 141 van het Wetboek van Strafrecht, voor zover het betreft openlijk geweld tegen goederen waarbij per dader de schade niet meer dan € 1150 mag bedragen en de totale schade de € 5750 niet te boven mag gaan;
- c. artikel 142, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht;

- d. de artikelen 310, 311, eerste lid, onderdeel 4°, en 321 van het Wetboek van Strafrecht en poging hiertoe, voor zover het betreft een onvreemd bedrag of waarde van het goed van ten hoogste € 650, alsmede in aansluiting op deze feiten gepleegde daden van heling, omschreven in de artikelen 416 en 417bis van het Wetboek van Strafrecht;
- e. artikel 326, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht, voor zover het betreft het door middel van listige kunstgrepen iemand bewegen tot afgifte van een goed tegen een lagere prijs dan de vastgestelde verkoopprijs en het betreft een vermogensnadeel van ten hoogste € 650;
- f. artikel 350, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht waarbij per dader de schade niet meer dan € 1150 mag bedragen en de totale schade de € 5750 niet te boven mag gaan;
- g. artikel 424 van het Wetboek van Strafrecht waarbij per dader de schade niet meer dan € 1150 mag bedragen en de totale schade de € 5750 niet te boven mag gaan;
- h. artikel 443 van het Wetboek van Strafrecht;
- i. artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht;
- j. artikel 453 van het Wetboek van Strafrecht en artikel 45 van de Alcoholwet;
- k. de artikelen 72 en 73 van de Wet personenvervoer 2000 waarbij per dader de schade niet meer dan € 1150 mag bedragen en de totale schade de € 5750 niet te boven mag gaan;
- l. de artikelen 1.2.2, 1.2.4 en 2.3.6 van het Vuurwerkbesluit;
- m. gemeentelijke verordeningen, voor zover betrekking hebbend op het in de open lucht aanleggen of stoken van vuur, baldadig of overlastgevend gedrag, gebruik van alcohol of verdovende middelen en, waarbij indien als gevolg daarvan schade ontstaat, de schade per dader niet meer dan € 1150 mag bedragen en de totale schade de € 5750 niet te boven mag gaan;
- n. de artikelen 2, derde lid, en 4c van de Leerplichtwet 1969, indien er sprake is van meerdere dagdelen verzuim of meer dan negen keer te laat komen en voor zover er geen sprake is van meer dan een week onafgebroken verzuim of in totaal meer dan tien dagen verzuim per half schooljaar;
- o. artikel 8 van de Wegenverkeerswet 1994, indien er sprake is van het besturen een fiets, niet zijnde een fiets met trapondersteuning;
- p. de artikelen 107 en 110 van de Wegenverkeerswet 1994, indien er sprake is van het besturen van een bromfiets;
- q. artikel 11, eerste lid, van de Opiumwet, voor zover het betreft artikel 3, onderdeel c, van de Opiumwet, waarbij de hoeveelheid minder is dan 5 gram.

Artikel 4

1. De strafbare feiten waarvoor een Halt-afdoening kan worden aangeboden door de opsporingsambtenaar, na verleende toestemming daartoe van de officier van justitie en met in achtneming van de voorwaarden genoemd in artikel 2, eerste lid, en de omstandigheden van het geval, zijn:
 - a. de artikelen 138ab, 138b, eerste lid, 139c, 139d, derde lid, en 350a van het Wetboek van Strafrecht;
 - b. de artikelen 141, eerste lid en tweede lid, onderdeel 1°, en 300, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht, voor zover het openlijk geweld tegen personen betreft waarbij er sprake is van geen of niet meer dan zeer gering letsel;
 - c. artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht;
 - d. artikel 213 van het Wetboek van Strafrecht;
 - e. artikel 231 van het Wetboek van Strafrecht;
 - f. de artikelen 266, 267, eerste lid, onderdeel 2°, van het Wetboek van Strafrecht;
 - g. artikel 285, eerste en tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht, voor zover het mondelinge of schriftelijke bedreiging betreft;

- h. artikel 440 van het Wetboek van Strafrecht, voor zover het reisdocumenten, of identiteitsbewijzen betreft.
- 2. Voor de strafbare feiten uit artikel 3 waarbij de schade de maximale schadebedragen te boven gaat, kan de opsporingsambtenaar, na verleende toestemming daartoe van de officier van justitie en met in achtneming van de voorwaarden genoemd in artikel 2, eerste lid, en de omstandigheden van het geval, een Halt-afdoening aanbieden, indien het schadebedrag niet meer bedraagt dan € 2500 per dader en de totale schade niet meer dan € 7500, dan wel de waarde van het goed niet meer bedraagt dan € 1000.

Artikel 5

Buiten de strafbare feiten genoemd in de artikelen 3 en 4, en met inachtneming van de voorwaarden genoemd in artikel 2, eerste lid, en van de uitzonderlijke omstandigheden van het geval, kan de opsporingsambtenaar na verkregen toestemming daartoe van de officier van justitie een Halt-afdoening aanbieden.

ARTIKEL II

Het Besluit aanwijzing Halt-feiten wordt ingetrokken.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

ARTIKEL IV

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit aanwijzing Halt-feiten 2024.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister voor Rechtsbescherming,

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Inleiding

Dit besluit strekt ertoe het Besluit aanwijzing Halt-feiten te actualiseren en in lijn te brengen met de huidige praktijk met betrekking tot de Halt-afdoening. Het Besluit aanwijzing Halt-feiten dateert van oktober 2010. Sindsdien is jaarlijks een relatieve toename te zien van het aantal zaken dat met een Halt-afdoening wordt afgedaan waarvan het delict niet specifiek in het Besluit aanwijzing Halt-feiten was opgenomen. Om te bepalen welke zaken zich op dit moment lenen voor een Halt-afdoening en welke plek deze afdoening inneemt in het interventiepalet, is in 2021 het Project Halt-feiten gestart. In dit project is, in samenwerking tussen het ministerie, Stichting Halt, openbaar ministerie, politie, Raad voor de Kinderbescherming en wetenschappers uit verschillende disciplines, het Kader Halt-feiten opgesteld, met daarin een typering van de delicten die passen binnen en het profiel van de jongere dat zich leent voor een Halt-afdoening (brief van de minister voor Rechtsbescherming van 5 juli 2022, Kamerstukken II, 2021-2022, 28 741, nr. 87). Hieruit blijkt dat de Halt-afdoening zich leent voor een bredere doelgroep dan die was opgenomen in het vorige Besluit aanwijzing Halt-feiten. Daarom is een nieuw besluit opgesteld in lijn met de beleidsuitgangspunten uit het Kader Halt-feiten. Dit heeft tot doel de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid te bevorderen. Gezien de omvang van de wijziging is niet ervoor gekozen het vorige besluit te wijzigen maar om een nieuw besluit op te stellen met als citeertitel Besluit aanwijzing Halt-feiten 2024. Met de inwerkingtreding van dit besluit wordt het (vorige) Besluit aanwijzing Halt-feiten ingetrokken.

De achtergrond voor de Halt-afdoening is het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK), op basis waarvan jeugdstrafzaken daar waar passend en wenselijk buitenstrafrechtelijk dienen te worden afgedaan (artikel 40, derde lid, sub b, IVRK), mits daarmee de rechten van het kind en de wettelijke waarborgen worden geëerbiedigd. General Comment 24, de gezaghebbende uitleg van het Kinderrechtencomité bij het IVRK ten aanzien van het jeugdstrafrecht, schrijft voor dat de wet dient aan te geven in welke gevallen buitenstrafrechtelijke afdoening mogelijk is. Artikel 77e van het Wetboek van Strafrecht (verder: Sr) geeft daarom aan dat bij algemene maatregel van bestuur de strafbare feiten worden aangewezen die buitengerechtelijk, middels een project, kunnen worden afgedaan. Op basis van artikel 77e Sr en dit besluit kan een minderjarige verdachte een voorstel ontvangen tot deelneming aan een project ter voorkoming van strafvervolgning. Dit project wordt aangeduid als de Halt-afdoening en is een kortdurende pedagogische interventie voor minderjarige delinquenten. Door succesvolle afronding van de Halt-afdoening voorkomt de minderjarige dat het door de politie opgemaakte proces-verbaal aan de officier van justitie wordt toegezonden. Deze afdoening biedt zo de mogelijkheid om een interventie toe te passen en recht te doen aan de gevolgen voor slachtoffers en de maatschappij, zonder de negatieve gevolgen van registratie in de justitiële documentatie. De Halt-afdoening is mogelijk voor jongeren tussen de 12 en 18 jaar.

Hoofdpijnen van het voorstel

De vijf belangrijkste onderdelen die nieuw zijn ten opzichte van het vorige Besluit aanwijzing Halt-feiten betreffen 1) de herziening van de algemene criteria voor een Halt-verwijzing, 2) de uitbreiding van de lijst met delicten die zich lenen voor een Halt-verwijzing door een opsporingsambtenaar, 3) de introductie van een lijst met delicten die zich uitsluitend lenen voor verwijzing naar Halt na toestemming daarvoor van de

officier van justitie, 4) aanscherping van de uitzonderingsbepaling op grond waarvan ook andere feiten dan in het besluit genoemd in aanmerking kunnen komen voor een Halt-afdoening, en 5) de opname van een recidiveregeling in dit besluit. Deze onderdelen worden hierna op hoofdlijnen uiteengezet. Voor een gedetailleerde toelichting wordt verwezen naar het artikelsgewijze gedeelte van deze toelichting.

1. Algemene Halt-criteria

In het project Halt-feiten zijn de criteria voor verwijzing van zaken naar Halt tegen het licht gehouden. Daaruit bleek dat de algemene criteria (overlast veroorzakend gedrag, ernst van het feit, zaken van eenvoudige aard, het feit leent zich voor een pedagogische benadering en het strafbare feit maakt de kern uit van het strafbare gedrag) verspreid stonden over de artikelen 1 en 2 van het besluit en dat de criteria *overlast veroorzakend gedrag* en *de kern van het strafbare gedrag* in de praktijk niet van toegevoegde waarde zijn bij de selectie van zaken. Tegelijkertijd zijn er criteria die in de praktijk worden meegewogen, maar die niet waren geëxpliciteerd in het besluit, zoals een bekentenis van de verdachte. In het Kader Halt-feiten is aangegeven dat het voor de selectie van zaken helpend is als de algemene selectiecriteria in één artikel in het besluit worden opgenomen.

2. Uitbreiding delictenlijst verwijzing door opsporingsambtenaar

De lijst met delicten die zich lenen voor verwijzing door de opsporingsambtenaar is uitgebreid. Bij de beoordeling of delicten in aanmerking komen voor opname in het besluit spelen de volgende inhoudelijke overwegingen een rol. De Halt-afdoening is de meest geëigende afdoening voor delicten van betrekkelijk geringe ernst die zich lenen voor een afdoening met een pedagogische benadering. Achterliggende problematiek van de minderjarige kan een contra-indicatie vormen voor een Halt-verwijzing, net als een hoog risico op recidive. Zware delicten of delicten waarvoor een leeropdracht, reflectie op het strafbare gedrag en anders dan materieel herstel richting het slachtoffer geen toegevoegde waarde hebben, lenen zich niet voor een Halt-verwijzing. Een delict is in beginsel te zwaar voor een Halt-verwijzing indien er sprake is van geweld tegen personen met een meer dan geringe schending van de lichamelijke integriteit of van wapenbezit. Met inachtneming van deze overwegingen wordt de delictenlijst uitgebreid met delicten die in de praktijk veelal al door Halt worden afgedaan. De overtreding van het verbod op toegang voor onbevoegden wordt van de lijst geschrapt. Zie voor de overwegingen bij deze keuzes de artikelsgewijze toelichting.

3. Delictenlijst verwijzing met toestemming van de officier van justitie

Nieuw is de delictenlijst met delicten die uitsluitend met toestemming van de officier van justitie kunnen worden verwezen. Het betreft delicten die zich in beginsel lenen voor een Halt-afdoening, maar waarbij steeds een aanvullende afweging door de officier van justitie dient plaats te vinden, omdat het delicten betreffen die ernstiger en meer contextafhankelijk worden geacht dan de delicten die zonder voorafgaande toestemming door de opsporingsambtenaar kunnen worden verwezen. In deze delictenlijst zijn delicten opgenomen die in beginsel reeds naar Halt worden verwezen; het betreft dus een codificatie van de bestaande praktijk.

4. Aanscherping van de uitzonderingsbepaling

Naast de expliciet opgesomde delicten, voorziet de uitzonderingsbepaling in het besluit in de mogelijkheid om uitzonderlijke zaken, met toestemming van de officier van justitie, naar Halt te verwijzen. De praktijk geeft aanleiding tot het expliciteren van de voorwaarden voor toepassing van deze uitzonderingsbepaling. Gebleken is dat een omvangrijk deel van de Halt-verwijzingen gebaseerd is op deze bepaling. Uit het jaarverslag van Halt volgt namelijk dat in 2021 27,8% van de Halt-verwijzingen zijn basis vond in de uitzonderingsbepaling. Bovendien is gebleken dat verwijzing van

bepaalde delicten op basis van de uitzonderingsbepaling werden gemandateerd aan opsporingsambtenaren. Van uitdrukkelijke toestemming in individuele zaken was in die gevallen geen sprake. Met de aanpassing wordt beoogd het uitzonderingskarakter van de bevoegdheid te expliciteren om terughoudendheid in de toepassing te realiseren.

5. Opname van een recidiveregeling in het besluit

Eerder werd de recidiveregeling uit de *Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten, inclusief strafmaten Halt* gehanteerd in het geval er sprake was van een mogelijke tweede of derde Halt-afdoening. Dit is een richtlijn van het openbaar ministerie. Met name gelet op de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid, is ervoor gekozen een recidiveregeling op het niveau van een algemene maatregel van bestuur te regelen. Het uitgangspunt van de recidiveregeling is dat een Halt-afdoening ten hoogste twee keer kan worden aangeboden. Op dit uitgangspunt gelden twee uitzonderingen. Ten eerste is een tweede Halt-afdoening niet mogelijk indien opnieuw een misdrijf is begaan en voor het eerdere misdrijf een Halt-afdoening is aangeboden. Ten tweede kan geen tweede Halt-afdoening worden aangeboden indien een overtreding als bedoeld in artikel 3, onderdeel n (overtreding van de Leerplichtwet) is begaan.

Financiële gevolgen

Ten opzichte van het vorige Besluit aanwijzing Halt-feiten verruimt dit Besluit aanwijzing Halt-feiten 2024 de juridische basis voor verwijzing van zaken naar Halt. De aanpassing van het besluit houdt met name een codificatie in van de huidige praktijk. De verwachting is dat deze verruiming zal leiden tot een toename van het aantal Halt-verwijzingen. Parallel aan de consultatie van dit ontwerpbesluit wordt een uitvoeringstoets gedaan om de toename van het aantal Halt-verwijzingen in beeld te brengen, inclusief de bijbehorende financiële gevolgen. Tevens worden ook de benodigde aanpassingen in de informatiesystemen en de daaruit voortvloeiende financiële gevolgen in kaart gebracht.

Advies en consultatie

Van ... (datum) tot en met ... (datum) zijn het conceptbesluit en de toelichting opengesteld voor publieke consultatie. De consultatie heeft geleid tot ... (aantal) reacties.

Over een ontwerp van dit besluit is advies gevraagd aan de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak, de Raad voor de rechtspraak, het College van Procureurs-Generaal van het openbaar ministerie, de Raad van Hoofdcommissarissen, de Raad voor de strafrechtstoepassing en jeugdbescherming (hierna: de RSJ), de korpsleiding van de Politie, de Raad voor de Kinderbescherming en Stichting Halt.

Over een concept van dit besluit zijn de Stichting Halt en het openbaar ministerie (tevens) gevraagd om de uitvoeringsconsequenties in kaart te brengen.

ARTIKELSGEWIJS

ARTIKEL I

Artikel 1

Dit artikel bevat de begripsbepaling van de afdoening die volgt op het accepteren van het voorstel tot deelname aan een project als bedoeld in artikel 77e van het Wetboek

van Strafrecht.

Artikel 2

Eerste lid: voorwaarden voor een Halt-afdoening

Dit artikellid bevat de vier voorwaarden waaraan een zaak moet voldoen om in aanmerking te komen voor een Halt-afdoening. De voorwaarden zijn cumulatief geformuleerd.

Het criterium dat sprake moet zijn van 1) een feit van geringe ernst is behouden gebleven ten opzichte van het vorige Besluit aanwijzing Halt-feiten.

Het criterium *overlast veroorzakend gedrag van geringe ernst* is komen te vervallen. Niet alle delicten die waren opgenomen in het vorige Besluit hadden een overlastgevend karakter. Zo wordt bijvoorbeeld geen overlast veroorzaakt door schoolverzuim. In het project Halt-feiten in gebleken dat het overlast-criterium op dit moment geen toegevoegde waarde heeft in de selectie van zaken. De mate van overlast kan vanzelfsprekend wel meewegen bij de beoordeling van de context van de zaak.

Het criterium dat een zaak die zich leent voor een Halt-afdoening van *eenvoudige aard* dient te zijn, is vervangen door de criteria dat 2) *het strafbare feit eenvoudig moet zijn vast te stellen* en dat 3) *de verdachte het strafbare feit bekent*. Hiertoe is overgegaan omdat in de praktijk verschillende interpretaties konden worden gegeven aan het criterium *eenvoudige aard*. Bij de introductie van dit criterium in het eerste besluit (1995) werd dit omschreven als een "zaak die bewijstechnisch geen vragen mag oproepen, alsmede dat er geen sprake mag zijn van meerdere delicten (strooptochten), enige vorm van raffinement of andere min of meer gelijktijdig gepleegde delicten." Deze omschrijving is nog steeds relevant. In het oude artikel 2 van het besluit stond het criterium dat "*het strafbare feit, de ernst daarvan en de schuld van de verdachte eenvoudig zijn vast te stellen*". Dit criterium leek nadere invulling te geven aan het meer algemene criterium "eenvoudige aard". Het Kinderrechtencomité gaat in het eerder genoemde General Comment 24 verder dan het vereiste dat de schuld van de verdachte eenvoudig is vast te stellen. Het schrijft voor dat alleen gebruik mag worden gemaakt van een buitenstrafrechtelijke afdoening als er "overtuigend bewijs" is voor het delict en de "jeugdige het delict bekent" (artikel IV, nummer 18, onderdeel a). Om die reden is ervoor gekozen om ook de bekentenis van de verdachte op te nemen in de voorwaarden voor een Halt-verwijzing. De schuld dient dus niet enkel eenvoudig te zijn vast te stellen, de verdachte dient zelf het feit ook te bekennen. Dat de zaak eenvoudig moet zijn vast te stellen geeft uitdrukking aan de bewijstechnische eenvoud van de zaak.

Het criterium dat *het strafbare feit de kern van het strafbare gedrag van de verdachte uitmaakt* is komen te vervallen. Dit criterium houdt in dat het aandeel van de verdachte aan het strafbare feit centraal dient te staan. In de situatie dat iemand bijvoorbeeld een ernstig feit pleegt dat zich niet leent voor een Halt-verwijzing en daarbij ook een feit dat zich daar wel voor leent, betreft dit laatste feit niet de kern van het strafbare gedrag. Het doel dat met dit criterium werd beoogd wordt ondervangen door het criterium dat het strafbare feit eenvoudig moet zijn vast te stellen en van geringe ernst is. Wanneer er sprake is van een ingewikkeld feitencomplex of een uitgebreid opsporingsonderzoek noodzakelijk is, dan is het strafbare feit immers niet eenvoudig vast te stellen.

Het criterium dat 4) *het strafbare feit zich moet lenen voor een pedagogische benadering* is uitgebreid met het aspect dat ook *de persoon van de verdachte zich moet lenen voor een pedagogische benadering*. Wordt een verdachte niet in staat geacht te reflecteren op het grensoverschrijdende gedrag dan heeft de Halt-afdoening geen

meerwaarde. Ten aanzien van het strafbare feit moet ook de wijze waarop het feit is gepleegd worden meegewogen. Het gedrag moet kunnen worden getypeerd als *grensverkennend opgroeigedrag* en daarmee passen is bij de jeugdige onbezonnenheid van een minderjarige verdachte. Er mag dus geen sprake zijn van calculerend gedrag, bijvoorbeeld door het gebruik van een geprepareerde tas of een ontlabelaar bij een winkeldiefstal.

Tweede en derde lid: recidiveregeling

In deze artikelleden is een recidiveregeling opgenomen. Uitgangspunt daarvan is dat een Halt-afdoening maximaal twee keer kan worden aangeboden. Omdat een Halt-afdoening een buitenstrafrechtelijke afdoening is en zodoende een tweede kans biedt, omdat een aantekening op de justitiële documentatie achterwege blijft, is het van belang om het aantal keer dat een Halt-afdoening mogelijk is te beperken.

Op het uitgangspunt gelden twee uitzonderingen. Ten eerste is een tweede Halt-afdoening niet mogelijk indien opnieuw een misdrijf is begaan en voor het eerdere misdrijf een Halt-afdoening is aangeboden. Dit wordt niet passend geacht. Ten tweede kan geen tweede Halt-afdoening worden aangeboden indien een overtreding als bedoeld in artikel 3, onderdeel (overtreding van de Leerplichtwet) is begaan. Met deze beperking wordt het grote belang dat een jeugdige zich aan de leerplicht houdt tot uitdrukking gebracht. Indien eerder een Halt-afdoening is aangeboden wegens een misdrijf, en vervolgens een overtreding wordt begaan (niet zijnde een overtreding van de Leerplichtwet), is een tweede Halt-afdoening wel mogelijk. Datzelfde is het geval indien eerder een Halt-afdoening is aangeboden wegens een overtreding (niet zijnde een overtreding van de Leerplichtwet) en daarna een misdrijf wordt gepleegd. Ook kan een tweede Halt-afdoening worden aangeboden indien na een eerdere Halt-afdoening wegens een overtreding opnieuw een overtreding wordt begaan (waarvan overtreding van de Leerplichtwet dus is uitgezonderd).

Bij recidiverende jeugdigen zal uiteraard – naast toetsing van de in het eerste lid opgenomen criteria - de vraag worden gesteld of vervolging, mede gelet op de ernst van het feit, noodzakelijk is en of het pedagogische leereffect met een Halt-afdoening nog kan worden bereikt.

Vóór deze recidiveregeling werd de recidiveregeling uit de eerder genoemde *Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten, inclusief strafmaten Halt* gehanteerd. Dit is een richtlijn van het openbaar ministerie. Daarin gold dat maximaal drie keer naar Halt kon worden verwezen, ongeacht de combinatie misdrijven of overtredingen. Voor overtredingen en/of lichtere vuurwerkdelicten kon een opsporingsambtenaar, zonder voorafgaande toestemming van de officier van justitie, maximaal twee keer naar Halt verwijzen. Voor een overtreding van de Leerplichtwet 1969 mocht slechts één keer een Halt-afdoening worden aangeboden. Omdat Halt een buitenstrafrechtelijke afdoening is en zodoende een tweede kans biedt, is in het Kader Halt-feiten benadrukt dat het van belang is om een recidiveregeling te hebben die het aantal keer aangeeft dat de kans van een Halt-afdoening kan worden aangeboden. De rechtszekerheid, rechtsgelijkheid en de effectiviteit van Halt-afdoening pleiten voor het blijven hanteren van een (vorm van een) recidiveregeling. Ten behoeve van de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid is er nu voor gekozen een recidiveregeling in het onderhavige besluit op te nemen, waarin is aangegeven hoe vaak een Halt-afdoening mogelijk is. De verwachting is dat opname van een dergelijke regeling op het niveau van een algemene maatregel van bestuur meer duidelijkheid biedt aan de rechtspraktijk en aan de verdachte dan opname daarvan in een richtlijn. Daarnaast wordt hierdoor in een betere signaalwerking voorzien. Uit de regeling volgt immers dat er grenzen worden gesteld aan het wederom kunnen aanbieden van een Halt-afdoening.

Artikel 3

Dit artikel bevat de delicten die zich, met in achtneming van de voorwaarden genoemd in artikel 2, eerste lid, lenen voor een Halt-afdoening. De opsporingsambtenaar kan deze feiten op basis van zijn mandaat naar Halt verwijzen.

Met de aanpassing van het besluit komt *verboden toegang voor onbevoegden* (artikel 461 Sr) als afzonderlijk aangeduid Halt-feit te vervallen. Aanleiding hiervoor is dat deze overtreding in het algemeen als een te licht delict wordt aangemerkt om voor een Halt-afdoening in aanmerking te komen. Voor een dergelijk licht feit dat op zichzelf staat, kan ook worden gedacht aan een minder vergaande reactie, zoals het vermanend toespreken van de jeugdige.

Ook de mogelijkheid om naar Halt te worden verwezen voor het opzettelijk en wederrechtelijk doden, beschadigen, onbruikbaar maken of wegmaken van het dier van een ander is van de delictenlijst geschrapt (artikel 350, tweede lid, Sr). Het betreft hier geen strafbaar feit van geringe ernst. In de praktijk worden zaken betreffende dit delict ook niet naar Halt verwezen.

Ten opzichte van artikel 1 in het Besluit aanwijzing Halt-feiten zijn in dit besluit verschillende nieuwe delicten ondergebracht in artikel 3.

Met het nieuwe onderdeel a kunnen het plaatsen van opname-, aftap- dan wel afluisterapparatuur, en het bezitten en verspreiden van afgetapte gegevens (artikelen 139d en 139e Sr), met een Halt-afdoening worden afgedaan. De verwijzingsbevoegdheid beperkt zich ten aanzien van artikel 139d Sr tot het tweede lid. Bij deze toevoeging kan worden gedacht aan (de voorbereiding van) cybercriminaliteit in de vorm van het voorhanden hebben van malware en het beschikken over gehackte informatie. Deze delicten worden, in het kader van de pilot Hack_Right, al sinds 2019 naar Halt verwezen middels de discretionaire bevoegdheid.

Nieuw is ook de mogelijkheid om een tweetal overtredingen betreffende het openbaar gezag naar Halt te verwijzen; de overtreding van een noodverordening (artikel 443 Sr: onderdeel h) en de overtreding van de identificatieplicht (artikel 447e Sr: onderdeel i). Deze overtredingen worden qua zwaarte passend geacht voor een Halt-afdoening.

Aan onderdeel j, inhoudende het verbod op openbaar dronkenschap, is het verbod op het openbaar bezit en de consumptie van alcohol toegevoegd. Hiermee kunnen jongeren ook naar Halt worden verwezen om te worden voorgelicht over de schadelijke gevolgen van alcoholgebruik voordat sprake is van openbaar dronkenschap. Daarmee kan in voorkomende gevallen eerder normbevestigend worden opgetreden tegen de overlast die met het bezit en gebruik van alcohol samenhangt.

In onderdeel o is rijden onder invloed (artikel 8 Wegenverkeerswet 1994) opgenomen, waarbij het gaat om rijden onder invloed op een fiets, niet zijnde een fiets met trapondersteuning. Met deze beperking wordt een Halt-afdoening in dergelijke zaken passend geacht.

Rijden zonder (geldig) rijbewijs is in onderdeel p opgenomen (artikelen 107 en 110 van de Wegenverkeerswet 1994). Deze wijziging vloeit voort uit de pilot *Pedagogische begrenzing rijden zonder rijbewijs*. Sinds juli 2019 werkt Parket CVOM met Halt samen aan het tegengaan en begrenzen van het rijden zonder rijbewijs door minderjarigen. De bevoegdheid tot het verwijzen van deze zaken naar Halt is beperkt tot zaken betreffende het besturen van een bromfiets. Van het besturen van bijvoorbeeld een auto gaat een

dusdanig grote gevaarzetting uit dat van een strafbaar feit van geringe ernst geen sprake is.

In onderdeel q is het bezit van een kleine hoeveelheid (maximaal 5 gram) softdrugs opgenomen (artikel 11, eerste lid van de Opiumwet). Dit sluit aan bij de resultaten van het onderzoek van het openbaar ministerie en Stichting Halt van februari 2021 ('De Halt-afdoening op basis van de discretionaire bevoegdheid van de officier van justitie'), waaruit volgt dat een Halt-afdoening voor het *bezit* van een kleine hoeveelheid softdrugs passend wordt geacht.

Ten slotte zijn ook de schadegrenzen verhoogd, nu die sinds 2003 niet meer zijn verhoogd en een verhoging is aangewezen in verband met de geldontwaarding. De hoogte van de schadegrenzen zijn berekend aan de hand van de mutaties in de consumentenprijsindex voor alle huishoudens over de periode 2003 tot en met 2022. De aldus berekende bedragen van € 642,50, € 1156,50 en € 5782,50 zijn afgerond op de ronde bedragen van € 650, € 1150 en € 5750. Ten opzichte van de huidige bedragen van impliceert dit voorstel een verhoging van de schadebedragen met 28,5%.

Artikel 4

Eerste lid: opsomming van delicten

Dit artikel bevat in het eerste lid een opsomming van delicten die de opsporingsambtenaar met toestemming van de officier van justitie, en met inachtneming van voorwaarden uit artikel 2, eerste lid, naar Halt kan verwijzen. Het betreft delicten die meer contextafhankelijk zijn dan de delicten die zonder voorafgaande toestemming door de opsporingsambtenaar kunnen worden verwezen. Om die reden is de zwaardere toetsing door de officier van justitie hieraan gekoppeld.

In de delictenlijst zijn delicten opgenomen die in de praktijk reeds naar Halt worden verwezen op basis van de *Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten, inclusief strafmaten Halt* van het openbaar ministerie.

Het betreft de misdrijven spam of bombing (artikel 138b Sr, eerste lid), computervredebreuk (artikel 138ab), het aftappen van gegevens die worden overgedragen via telecommunicatie (artikel 139c Sr), het plaatsen van opname-, aftap- of afluisterapparatuur met het oogmerk gegevens over of op te nemen of af te tappen (artikel 139d Sr, derde lid), de opzettelijke manipulatie van computergegevens (artikel 350a Sr), openlijk geweld tegen personen waarbij er sprake is van geen of niet meer dan zeer gering letsel (artikel 141 Sr, eerste en tweede lid, onderdeel 1°), opzettelijk niet voldoen aan bevel of vordering (artikel 184 Sr), het te goeder trouw uitgeven en ontvangen van vals geld (artikel 213 Sr), het vervalsen of verstrekken van een vervalst reisdocument (231 Sr), belediging (artikel 266 Sr), belediging van een ambtenaar in functie (artikel 267, eerste lid, onderdeel 2°, Sr), mondelinge of digitale bedreiging (artikel 285, eerste en tweede, lid Sr. Het derde en vierde lid hebben betrekking op bedreiging met een terroristisch misdrijf en het vijfde lid heeft betrekking op bepaalde beroepsgroepen. Dergelijke feiten worden niet passend geacht bij een Halt-afdoening, mede gelet op de huidige tijdsgeest), eenvoudige mishandeling waarbij er sprake is van geen of niet meer dan gering letsel (artikel 300, eerste lid, Sr). Het artikel bevat één overtreding, te weten artikel 440 Sr. De Halt-afdoening voor dit feit is echter beperkt tot het namaken van reisdocumenten of identiteitsbewijzen. Deze delicten lenen zich in beginsel voor een Halt-afdoening, tenzij er een aanleiding is om hiervan af te wijken. Die aanleiding dient door de toevoeging "met inachtneming van [...] de omstandigheden van het geval", in overweging te worden genomen. Het gaat hierbij steeds om zaken waarbij een context, schade- en recidiverisico-check door een officier van justitie noodzakelijk is.

Tweede lid: hogere schadebedragen

Het tweede lid van dit artikel bevat een specificering van afwijkende schadebedragen van de in artikel 3 genoemde delicten waarvoor de officier van justitie naar Halt kan verwijzen. Daarbij dient conform het Kader Halt-feiten terughoudend te worden omgegaan met verwijzing van zaken waarin sprake is van een hoge of complexe vordering voor (im)materiële schade. De maximale schade mag in elk geval niet meer bedragen dan € 2500 per dader en niet meer dan € 7500 in totaal, dan wel de waarde van het goed niet meer dan € 1000.

Artikel 5

Deze uitzonderingsbepaling regelt dat er voor andere strafbare feiten dan die welke zijn opgenomen in de delictenlijsten (artikelen 3 en 4) na uitdrukkelijke toestemming van de officier van justitie in individuele zaken en met inachtneming van voorwaarden in artikel 2, eerste lid, en van de uitzonderlijke omstandigheden van het geval verwezen kan worden naar Halt. De keuze voor een Halt-afdoening op grond van deze bepaling betreft daarmee eerst en vooral een beslissing 'op maat'.

Door het expliciteren van de voorwaarden *uitdrukkelijke toestemming in individuele zaken* in het artikel en de weging op basis van de *uitzonderlijke omstandigheden van het geval* wordt het uitzonderingskarakter van de bevoegdheid onderstreept. Uit onderzoek blijkt dat de brede toepassing van deze bevoegdheid op gespannen voet staat met de voorzienbaarheid van een Halt-verwijzing, zoals volgt uit General Comment 24 en artikel 77e Sr, en daarmee indirect ook met de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid. Bij de introductie van deze bevoegdheid in 2003 (Staatsblad 2003, 341) is in de nota van toelichting aangegeven dat de officier van justitie daarvoor in individuele gevallen uitdrukkelijk toestemming dient te verlenen. Uit de toelichting blijkt voorts dat destijds met het openbaar ministerie is afgesproken dat de bepaling met terughoudendheid zal worden toegepast. Deze insteek blijft met dit wijzigingsbesluit ongewijzigd.

ARTIKEL II

Met de inwerkingtreding van het Besluit aanwijzing Halt-feiten 2024 wordt het Besluit aanwijzing Halt-feiten ingetrokken. Dit besluit komt daarvoor in de plaats.

ARTIKEL III

De inwerkingtredingsdatum van het besluit is op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

ARTIKEL IV

Dit artikel geeft de citeertitel van het besluit weer.

De Minister voor Rechtsbescherming,